

## کنترل کیفی در آزمایشگاه هماتولوژی (خون‌شناسی)



پروتکل کنترل کیفی برای خون‌شناسی به عنوان بخش دیگری از آزمایشگاه باید شامل برنامه‌های کنترل کیفی داخلی و خارجی باشد. اینکه تا چه حد آزمایشگاه خون‌شناسی باید درگیر باشد بستگی بالایی به فاکتورهای مختلف از جمله در دسترس بودن امکانات، منابع مالی، طیف وسیعی از آزمایشات، حجم کار، تعداد کارکنان و سطح آموزش و نیز سازماندهی کلی آزمایشگاه دارد. برای اطمینان از کنترل کیفی، برنامه کنترل کیفی آزمایشگاهی باید شامل حداقل اقدامات نظارت و کنترل در هر مرحله جمع‌آوری نمونه‌های خون، از طریق پردازش و آنالیز واقعی، برای گزارش نتایج باشد. پروتکل باید به زبان ساده و مختصر نوشته شده باشد؛ کتابچه راهنمای مربوطه باید تمام اطلاعات را همراه با منابع ارائه دهد؛ تمام پرسنل باید به خوبی آموزش دیده باشند و امکانات کافی و زمان باید برای کنترل کیفی در دسترس باشد. آموزش مداوم نیز بخش جدایی ناپذیر برای برنامه کنترل کیفی مؤثر می‌باشد. سه جنبه بسیار مهم کنترل کیفی در خون‌شناسی؛ کالیبراسیون ابزار خودکار، نظارت بر صحت و دقت ابزارها و روش‌ها و تأیید قابلیت اطمینان نتایج آزمایش می‌باشد. در صورت عدم وجود استاندارد/منابع واقعی برای کالیبراسیون ابزارها، CBC (شمارش سلولهای خونی) که رایج‌ترین تست خونی انجام شده است، استفاده از کالیبراتورهای تجاری قابل قبول است. ترکیب کنترل‌های تجاری (سه سطح) و حفظ یا نمونه‌های خون تازه بیمار برای نظارت بر دقت و صحت در بلند مدت و کوتاه مدت توصیه می‌شود. شاخص‌های گلوبول قرمز بیمار اطلاعاتی را از نظارت عملکرد دستگاه می‌دهد و به عنوان یک دسترسی به کنترل کیفی برای تشخیص دریافت کالیبراسیون ابزار می‌باشد. ارتباط نتایج پارامترهای مربوطه و بررسی دقیق فیلم‌های خون دو رویکرد بسیار مهم و گسترده را برای اطمینان از نتایج به دست آمده از ابزارهای خون‌شناسی خودکار بر جا می‌گذارد.



شرکت در برنامه کنترل کیفی خارجی، عملی‌ترین راه‌های نظارت بر عملکرد کلی کار در مقایسه با ابزار، روش و یا اطلاعات گروه همسال بر اساس معرف را می‌دهد. آزمایشگاه ممکن است شرکت در یک یا چند برنامه‌های کنترل کیفی ناحیه‌ای و بومی را انتخاب کند که بستگی بالایی به طیف آزمایشات، الزامات مجوز رسمی و سازمان نظارتی دارد.

منبع : مجله اینترنتی آزمایشگاه مثبت